

Kőbán Rita és a csodavilág

Minden idők legeredményesebb női kajakozója húszszoros magyar bajnok, kétszeres olimpiai és kilencszeres világbajnok. A fővárostól harminc kilométerre, a természetben él, közel a családjához, közel a lovaihoz. A neves sportolót szenvedélyeiről és az egészséges táplálkozásról kérdeztük.

– Sokan tudják, hogy a lovak szerelmese vagy. Mióta?
– Hat éve annak, hogy meghívtak az ügetőre, a szilveszteri színész-sportoló hajtásra. Régi vágyam volt, hogy lovakkal dolgozzak, hiszen mindig szerettem a közelükben lenni. Így ott ragadtam. Mostanában ügető versenylovakkal foglalkozom, trenírozom őket és versenyzem is. Csodavilág ez! Ha jönnek a barátaim, akkor a gyerekeiket pónilovakon lovagoltatom. Hihe-

tetlenül hangzik, de kéthetenként egy-két lovagoltatás csodát tesz velük is. Imádom a lovakat, ez nagy szenvedély.

– Mivel foglalkozol még?

– Rendszeresen részt veszek külföldi reklámkampányokban. De csak olyan ügy mellé állok, amivel azonosulni tudok, amelyben teljesen hiszek. Legszívesebben az egészséges táplálkozással foglalkozom. Korábban gyulladással és reumával küszködtem, ezért áttértem a növényi

alapú táplálkozásra. Húsz éve már, hogy vegetáriánus vagyok. Bátran ajánlom mindenkinek. Elmultak a betegségeim, sok-sok energiám van, kitartóbb, megértőbb, türelmesebb lettem – és nyertem sorba az érmeket. Már az is sok segítséget nyújt szervezetünknek, ha évente egyszer, egy hónapon át tisztító kúrát tartunk. Ennek jótékony hatásait már Churchill is megtapasztalta.

– Hogyan pótolod a húst?
– B-s vércsoportú vagyok, ezért korábban tejtermékekkel, manapság pedig mikroalga tartalmú táplálék-kiegészítővel, amely teljes mértékben felszívódik. Évekkel ezelőtt elolvastam a szakkönyvek legjavát, mostanában pedig az internetről tájékozódok.

– Mikor találkozol a családdal?

Boldog vagyok, mert önállóan élhetek. De tőlem harminc kilométeres távolságra vannak a szüleim és a négy lánytestvérem. Rájuk mindig számíthatok. Gyakran beszélünk telefonon és két-három havonta szerencsére összejön az egész család.

Bujdosó Edit

Nyelvtanár és üzletasszony

Vitai Judit tizenkilenc éve tanít nyelvet, közben mindig törekedett a folyamatos szakmai fejlődésre. Az egri Supra Vita Nyelvisko-

la alapítója, szakmai vezetője. A feladat önmagában egész embert igényelne, de Judit úgy érzi, hogy vérbeli angoltanárnak született és nem szeretné, ha a tantermi sikerek és örömök kimaradnának az életéből, ezért is tanít. A nyelvoktatás és a gördülékeny nyelvhasználat fontosságát szükségtelen hangsúlyozni. Sokszor háttérbe szorul azonban, hogy kellemes környezetben, szakmailag-technikailag profi, és emberi kvalitásaiban is kiváló, lelkes nyelvtanárral, motiváltan sokkal idő-energia- és költségkímélőbb a tanulási folyamat. Ehhez meg kell teremteni, és folyamatosan fenn kell tartani az ideális feltételeket.

– A mi felelősségünk, – mondja – az idegen nyelvi kommunikáció megszeretése, ami, ha lelkiismeretesen véghezvük a munkánkat, nem nehéz feladat. Azt gondolom, hogy vannak tantárgyak, amiket valóban nehéz mindenkivel megszerettetni; nem minden gyermek születik

például matekos aggyal. A nyelv azonban rólunk szól, hiszen bármit tanulunk, azt magunkon gyakoroljuk be: az én családom, az én hobbim... Az iskola alapötlete abból indult, hogy láttam, az akkor elsős kisfiam hogyan tanult az iskolában: nagyon kevés célnyelv használattal. Tíz évvel ezelőtt ketten kezdtünk tanítani egy németes nyelvtanárral a Supra Vitában, ma pedig már számos kollégával dolgozunk együtt, és nemcsak Hevesben, de más megyékben is vannak céges tanfolyamaink. Tisztaban vagyok vele, hogy az, hogy fontos nekünk az egyénre odafigyelés, gátat szab a mennyiségi fejlődésnek, de az az igazság, hogy mivel nem üzletasszony, hanem angoltanár vagyok, ez számomra nem gond. Az iskola nekem önmegvalósítás elsősorban, és csak sokad sorban megélhetés. minőségi nyelvoktatást szolgáltat. Most zártunk le egy nyelvoktatással kapcsolatos eu-pályázatot és kezdtünk meg két újat a diákjaink részvételével (Talk-IT, LAWNI); 2010-ben pedig több új pályázatot is tervezünk. Középfok felett már nagyon sokat jelent az autentikus munkanyelv-használat, és nagyon élvezik a tanulók.

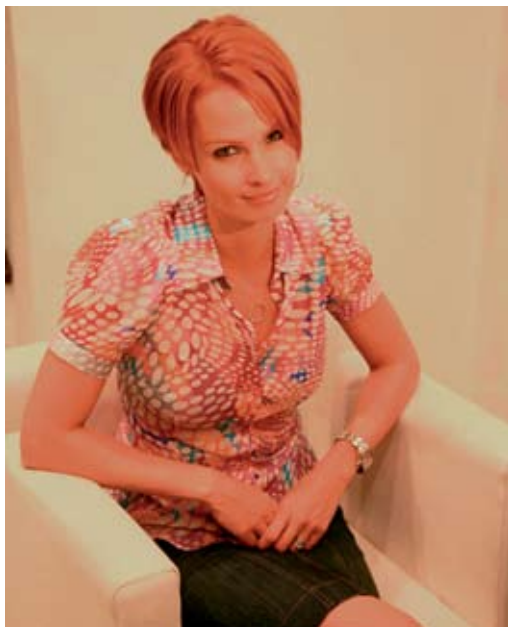
A Supra Vita Nyelviskola fő profilja az angol nyelv oktatása, ám emellett németül, hollandul, franciául, oroszul, spanyolul, olaszul is tanulhatnak itt.. Sőt, oktatnak magyar nyelvet is az országban munkát vállaló vagy letelepedő külföldiek számára. Az iskola tízéves múltja alatt mindvégig a minőségi nyelvoktatás minél szélesebb skálán mozgó igényeinek kielégítésére törekedett, az óvodás korosztálytól a felnőtt, céges és szaknyelvi oktatásig. Egy nyelviskola perspektíváit, fejlődését jellemzik nemzetközi kapcsolatai is. A Supra Vita Nyelviskola jelenleg is több uniós projektben vesz részt, számos külföldi partnerrel.

A nyelvtudás üzlet

A nyelvtudás hiánya az üzleti világban is megérződik. Európa elveszítheti versenyképességét a fejlődő világgal szemben, ha nem fektet be többet a nyelvi képességek fejlesztésébe. A nyelvtudás felmérésére vonatkozó felmérések megkondították a vészharangot üzleti körökben is, miután kiderült, hogy a kis- és középvállalkozások (kkv-k) 11%-a esik el konkrét üzleti lehetőségektől nyelvtudásbeli hiányosságok miatt. Bár még mindig az angol az üzleti szféra fő nyelve, a felülről latin-amerikai és ázsiai gazdaságok mellett Európa vállalkozásai nem engedhetik meg maguknak, hogy ne fejlesszék munkavállalóik nyelvtudását. A jelentés kimutatta, hogy a vállalkozások egynegyede még mindig az angolt tartja a legfontosabb fejlesztendő nyelvnek az elkövetkező három évben, utána következik a francia és a német, illetve az orosz. A nem európai nyelvek közül kiemelt szerepet kapott kínai. Az elmúlt években uniformizálódott és fokozatosan egynyelvűvé vált az üzleti világ. Ezeket a folyamatokat nem lesz könnyű megfordítani, de az üzleti szektor együttműködésére mindenképp szükség van. A nyelvi sokféleség és a nyelvekbe és interkulturális készségekbe történő befektetés mindenki előnyére és mindenki jóléte érdekében hogyan válhat valódi érték. A nyelvi készségek szerinte elengedhetetlenek a munkavállaláshoz és a mobilitáshoz a versenyképes Európában.

Szeretnem a kis zugokat

A hamarosan a mozikba kerülő új filmje, a Halálkeringő kapcsán beszélgettünk Dobó Katával filmről, színházról, a benne végbemenő változásokról, a tengerpartról s a lábához gubódzó cicáról.

– Már egy ideje itthon élsz. Hiányzik-e valami Amerikából?

– A legeslegjobban a kutyám, Olivia hiányzik, no meg az ottani barátaim, a jóga-tanáraim, az időjárás, a színészkolák, és néha még a válogatások is, bármennyire is nem szerettem őket, mert az azt jelentette, hogy dolgozom. Hiányzik a tengerpart, a Los Angeles-i Buddha-kert, az a borzalmas piros cukor, a Red Vine és a dim sum kínai éttermek.

– És mi az, amit a legjobban szeretsz újra itthon?

– Lenyűgöz, ahogy az épületekből árad felém a történelem, szeretem, hogy nyáron éjszaka is lehet kint ücsörögni a Liszt Ferenc

téren, szeretnem a kis zugokat, igaz, azok az édes pici közértek abban a nyolc évben, amíg Amerikában éltem sajnos eltűntek. Fantasztikusan jó érzés viszontlátni a régi, magyar mesefilmeket. Ezek szerintem nagyon fontos részei az ország kultúrájának

– Saját tapasztalatból tudom, ha egy nő, ha levágatja a haját, akkor vagy nagy változás történt benne, vagy változásra vágyik. Te hogy vagy ezzel?

– Egy ideje már úgy éreztem, hogy diszharmonia van a külsőm és a belsőm között. Nálam előbb volt a belső változás, utána a hajvágás. Szerencsés egybeesés volt, hogy a *Halálkeringő* című filmhez a rendező is egy rövid hajú karaktert képzelt el.

– Az új frizura mit is fejez ki a számodra?

– Hm... komolyságot, ... elfogadást, ... lenyugvást, ... letisztultságot. Igen, egy csomó dolog most már sokkal tisztább bennem. Azt nem állítanám magamról, hogy bölcs vagyok, de szeretnék azzá válni, és az új haj ezt az igényt és törekvést is tükrözi.

– Hamarosan a mozikba kerül a *Halálkeringő* című film, melyben 12 évvel később, a Miniszter félrelép után ismét együtt játszol Kern

Andrással. Mennyiben vagy te más azóta s változott-e Andrással a közös munka?

– Én borzasztóan sokat változtam azóta! Szakmailag és magánemberként is tudatosabb lettem, és úgy érzem, a legtöbb dolog jó irányba fejlődött az életemben. De ugyanazzal a lelkesedéssel, örömmel és csodálattal nézek fel Andrássra most is, mint akkor. Zseniális embernek tartom, imádom a humorát és nagyon becsülöm az őszinteségét. Kétségtelen, hogy néha nyers, és ez tud bántó lenni, de ő az, aki soha nem szúrna hátba! Kifejezetten jó embernek tartom, nagyon szeretem őt, és azt hiszem ez kölcsönös. Szeretném, ha lenne még közös filmünk!

– Rengeteget dolgozol, több színházban is játszol. Melyik áll hozzád közelebb és miért?

– Mindkettőt nagyon szeretem, de másképp fontosak. A filmmel indult a pályám, az a szívem csücske, ugyanakkor a színházban tanultam a legtöbbet a szakmáról. Egészen más az energiája annak, hogy ott állsz az emberek előtt, minden idegszáladdal ott kell lenned, minden este tökéletesnek kell lenned, nem hibázhatsz, hisz nincs lehetőség a javításra. A film manipulálható: vágják, akár nélkü-

led is alakítható. És megnehezíti a munkát, hogy nincs közvetlen visszajelzés. A színházban rögtön érezed a levegőben, hogy milyenek tart a közönség. A színház alázat-ra nevel és ez nagyon jó!

– Milyen típusú színészi megformálás jelent számodra kihívást?

– Az, ami abszolút eltér az én személyiségemtől. Persze soha nem játszom magamat, de vannak szerepek, melyek közelebb állnak, ahhoz, amilyen én vagyok: az Ámbár tanár úr béli aranyos kislány közel volt, akkor még olyannak gondoltam magamat, de ez a mostani szerep a Halálkeringőben rettentő távoli, épp ezért inspiráló.

– Hogyan pihensz a munka után? Milyen társasági programokon veszel részt?

– Én nagyon „uncsi” vagyok: veszek egy könyvet és két nap alatt elolvasom. Számomra ez a legjobb kikapcsolódás. Imádkozom otthon lenni, ritkán mozdulok ki. Olyan meghitt, mikor a cica a lábamhoz gubózik, és közben az egyik kedvenc filmemet nézem! Vagy amikor felugranak a barátok. Főzök valamit, beszélgetünk, borozgatunk, zongorázunk. Képzeld, tavaly kaptam a szerelmemtől karácsonyra egy zongorát. Idén Szilveszterkor pedig síelni fogunk. El kell menni néha ebből a városból, ki kell szakadni egy kicsit a megszokott környezetből. Az utazás engem nagyon feltölt.

– Mi jellemzi azt a család-modellt, amit otthonról hozol és ez hogyan

kapcsolódik ahhoz, amit majd te szeretnél megvalósítani?

– Az apukám katonatiszt volt, úgyhogy egy meglehetősen eredmény-centrikus családban nőttem fel. Szerintem az a legfontosabb,

hogy a gyermek biztonságban érezze magát. Remélem, észreveszem majd, hogy őt mi köti le, és képes leszek segíteni annak kiteljesítésében, ami érdekli.

Tamás Dorka

HALÁLKERINGŐ

Egy lepusztult polgári lakásban vagyunk napjainkban, nem számít, hogy pontosan hol, de talán egy kelet-európai nagyvárosban. A nappali romokban. Az asztalon egy pohár whisky, néhány kokaincsík, és egy frissen olajozott kézfegyver társaságában halványrózsaszín cumisüveg árválkodik.

A romok tetején Elza (Dobó Kata) a megtört rendőrnő roskad magába, kinek lába alól végleg kicsúszott élete talaja. Veszélyes szerelmi háromszögbe keveredett, szintén rendőr férjével (Patrik – Mészáros Béla), és annak bűnöző barátjával (Alex – Lengyel Tamás). Hatalmas nyomás nehezedik rá, melyet csak az alkohol és a kokain hamis káprázata képes valamelyest enyhíteni. Mindezek tetejében még terhes is, már jócskán a kilencedik hónapban. Sodródó személyisége némán kiált segítségért.

Bukott hősnőnknek váratlanul kétes „mentője” érkezik, a rég nem látott, gyűlölt apa, Rusty, (Kern András) a nyomozólegenda személyében. A látogatás erőtlen ürügye a lány harmincadik születésnapja... és még egy „apróság”. Szépre tervezett találkozásuk azonban rövid úton klausztrófób kergetőzésbe csap át, amikor is az érzékeny szimat számára nyilvánvalóvá válik, hogy Elza jelene szörnyű titkokat rejt...

Csak 16 éven felülieknek!
Magyarországi bemutató:
2010. január 14.
www.halalkeringo.hu

